

hjemmel for en ny Ordning af Kontrollen for Udførslen, forekommer det mig højst rimeligt, om man med det samme indførte den Bestemmelse, at Kød, der er bedømt som godt til Udførsel, ogsaa skal anses for at være erklæret for godt til Forhandling i Indlandet; det vil altsaa sige, at Bedømmelsen af Kød til Udførsel skal være en Rigsbedømmelse, som gør den lokale Bedømmelse unødvendig. Hvis vi uden Skade for Loven og uden Skade for Lovens hurtige Fremme kunde enes om at indsætte en saadan Bestemmelse, saa vilde jeg tro, at det vilde være et rigtig godt Skridt henimod en heldbringende Ordning af den almindelige Kødkontrol, og jeg tillader mig meget at anbefale dette til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse. Det vilde maaske være at gaa for vidt i sit Krav til, hvad den foreliggende Lov skulde optage, hvis man endvidere deri vilde kræve optaget en Bestemmelse om, at de lokale Bedømmelser skulde anses for gyldige uden for deres Omraade, saa at det, der er kendt godt i en Købstad, ogsaa er godt et andet Sted. Men det første, jeg nævnede, at hvad der er kendt godt til Udførsel, ogsaa skal være godt til indenlandsk Forhandling; det forekommer mig at være et saa rimeligt og saa lidet vidtrækkende Skridt, at det maatte kunne gøres allerede ved denne Lov. Jeg henstiller dette til den højtærede Minister, med hvem jeg ønsker, at Tinget skal handle i fuld Overensstemmelse baade med Hensyn til Lovforslagets Indhold og med Hensyn til Maaden for dets Fremme. — Der er i Lovforslagets Slutning en lille Bestemmelse, som jeg anser for en Ufuldkommenhed, og som jeg tror maa rettes. Det er nemlig det, at der i § 5 staar, at „de paagældende Kødvarer ville være at konfiskere ved Politiets Foranstaltning“. Konfiskation bør ske ved Dom; den samme Dom, som ikender Bøderne, bør fastsætte Konfiskationen. *Udførelsen* af Konfiskationen kan man, om man vil, lade ske ved Politiet, men *Konfiskationen selv*, Berøvelsen af Ejendomsretten, er en Domssag. Jeg vilde derfor ønske, at dette Punkt maatte blive rettet til anden Behandling. — Hvad det tidligere berørte, vigtigere Punkt angaar, da vil jeg forbeholde mig at stille Ændringsforslag derom, saafremt det maatte finde Billigelse hos den højtærede Minister, hvorimod jeg, hvis han ikke billiger det, ikke skal gøre et da unyttigt Forsøg paa ved denne Lejlighed at fremkalde en Del af en gavnlig Reform her, som vi bør komme til.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*);

Begge de 2 ærede Taler, der have haft Ordet, have jo udtalt deres Tilslutning til det foreliggende Forslag. Det siger jeg Tak for, og der er jo derfor ingen særlig Grund for mig til at komme ind paa en Omtale af de enkelte Bestemmelser i Forslaget. Jeg haaber i Betragtning af denne Tilslutning, Lovforslaget har vundet, at Behandlingen i Udvalg kan undgaas, og for saa vidt der skulde ønskes enkelte mindre Ændringer, disse da ville kunne foretages, uden at saadan Udvalgsbehandling finder Sted.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Vatgkreds (Krabbe) fremdrog det ønskelige i en almindelig Kødkontrol, gældende for hele Landet, og udtalte Ønsket om, at der i det foreliggende Lovforslag blev indført en Bestemmelse, hvorefter Kød, der var bedømt af Kontrollen paa Steder, hvor Udførsel finder Sted, kunde føres ind omkring i Landet, uden at ny Kontrol skulde finde Sted. Jeg erkender, at der med Hensyn til dette Spørgsmaal er Mangel, der bør søges afhjulpne i Tidens Løb, men jeg vil dog meget fraraade, at vi komme ind paa dette ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Som det vil erindres, have vi for et Par Aar siden haft et Lovforslag fremme om almindelig Kødkontrol. Dette Lovforslag mødte ret stærke Anker under Behandlingen her i Tinget og til Trods for, at det var fremme paa Rigsdagen i to Aar, kom der ikke til at foreligge nogen Indstilling fra det Udvalg, som behandlede Sagen. Dette turde vel vise, at vi her ere inde paa et Spørgsmaal, som det er ret vanskeligt at opnaa Enighed om. Udgifterne ved en almindelig Kødkontrol ere jo for øvrigt ogsaa ret betydelige. Saa vidt jeg erindrer, vare de i disse Forslag opgjorte til 400,000 Kr. og det er jo slet ikke saa lidt. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, at vi lade dette Lovforslag passere uden at komme med Forslag om nærmere Bestemmelser vedrørende Kødkontrollen her i Landet.

For mit eget Vedkommende vil jeg være mest tilbøjelig til at søge at rette de Mangler, der i Tidens Løb vise sig med Hensyn til Udførsel af Kød; og saa lade min Kollega Justitsministeren overveje Spørgsmaalet om Kontrollen her i selve Landet. Det er jo dog et Spørgsmaal, der egentlig særlig vedrører Justitsministeren. Men selvfølgelig erkender jeg — enten det nu bliver mig eller min Kollega Justitsministeren, der faar med den Sag